

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LIX. An Christus paßus satisfecerit pro Culpis humanis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

pepercisse, quia mundum diligeret. Et notanda sunt locutiones prophetica: Puer natus est Nobis. Ecce venit Tibi: &c. Indecolligimus rationem sui non habuisse. 3. Quia, Id clarè significat dicens: Pro illis sanctifico me ipsum. Se etiam nil acquirere testatur, qui fructum sanctitatis sua in alios transfert, quodammodo sui oblitus.

AUTOR. I. Aduersarius hac in re Caluino, Franc. Stanckarus libr. de Trinit. & Mediatore contra Tigurinos sic ait: Plus valet vnus Petrus Lombardus, quem spernebat Calvinus, quam centum Lutheri, ducenti Melanchihones, trecenti Bullingeri, quadringenti Petri Martyres, et quingenti Caluini. Qui omnes si in vno mortario contunderentur, non exprimeretur vna uncia vera Theologia.

2. Christus sibi multa maxima promeruit. Vt Gloriam corporis. Luc. 24. Nonne oportuit. &c. Phil. 2. Propter quod & Deus exaltauit eum &c. Vide D. Tho. 3. q. 49. a. 6. c. &c. & in meo Antichristo. quæst. 15.

Et verò omnes ad meritum necessariorum conditiones in Christo conueniunt. Et dignius est quedam habere ex merito, quam dono; aut carere iisdem. Item, meruit Animæ Impassibilitatem. Ies. 53. Si posuerit pro peccato Animam suam, videbit Semen longeuum, & vt LXX. legunt, Dominus vult auferre animam de doloribus eius. Item meruit Resurrectionem, Corporisque dotes gloriosi: Ita D. Th. 3. q. 49. a. 6. iuxta Psal. 100. De torrente in via bibit, propterea exalt. Ps. 138. Tu cognouisti Sessionem meam, & resurrectionem meam. Item Ascensionem, Nominis exaltationem, Iudiciariam potestatem, D. Tho. 3. q. 59. Item Dominium, Molina. tom. 1. tract. 2. dist. 28.

Quærat nunc CALVINVS, Inst. l. 2. c. 17. §. 6. Quibus meritis assequi potuit Homo, vt Iudex esset mundi, Caput Angelorum, atque vt potiretur summo Dei Imperio?

DICO AD I. Nihil quidem acquisiuit sibi, quæ Deus erat omnium diues: at quæ Homo factus acquisiuit sibi augmentum gratiæ, scientiæ, sapientiæ, &c. & gloriam debitam illi ex condigno iure & mercedis, & præmii.

AD II. Vera ista; at Falsum, Christum rationem sui non habuisse. Nam merendo nobis & sibi est meritum consequenter.

AD III. Sanctificauit se, Nobis satisfactoriè, sibi Meritoriè.

QVÆSTIO LIX.

An Christus patiēdo satisfecerit pro
CULPIS Humanis Om-
nium?

LUTHERANI, vt **HUBERVS** suis in scriptis verborum simis contra Kimedontium; & Heidelbergenses passim ista: Passione sua Christum meruit, vt Pater caelestis propter meritum re ipsa & efficaciter, totum genus humanum in gratiam ac Sinum suum receperit: Ita, Vt omnibus ex aquo peccata condonata sint; Sicut erodant sue non; Vt omnes, etiam reprobi, æque saluati sint, ac quilibet alii; Etsi propter nequitiam suam illi iure suis condemnentur.

II. HESVSIVS, teste Clebitio in lib. cui titulus, Ruina Papatus Saxonicæ, parte 2. contrariam illis distinctionem iuduxit in concionibus, & disputationibus, inque colloquiis. Per Christum, dicit tans, vt **LIBERATI** à diabolo sumus; At cerè **REDEMPTI** sumus minime omnes. Hoc enim Electorum; illud tiam Reproborum est.

III. CALVINISTÆ Imputatiuam iustitiam, velut hederam sine vino, passim ad apothecas suas suspensam ostentant, lippis ac tonsuris notam. Vnde **I. CALVINVS** Inst. lib. 3. c. 12. §. 4. & c. 17. §. 3. Similiter Conf. flio Geneuenensis c. 4. §. 19. Perpetuò in eadem peccandi necessitate versamur. Sumus uenudati sub peccato, vt agamus malū. Quicquid

quid facimus, peccatum est. Præstantissima hominum opera mera donorum Dei sunt pollutiones. Ipsa Iustitia opera & sanctitatis, probrum magis, quam laudem perpetuo merentur.

2. Indidem Colloquium Ratisponen. p. 364. 366. Omnes nostra iustitia sunt instar panni menstruati; Etiam quatenus à nobis per Christi gratiam perficiuntur.

3. Castallione teste in transl. Bibliorum defensione, pag. 192. vertit B. Z. A. & reprehendit Erasum, ac veterem Interpretem; qui verterunt, *Abolatur, s. u. Destruatur corpus peccati*. Rom. 6. Itaque Calvinistis Peccati corpus non destruxit Christus: sed tantum enervavit, id est, per quandam imputationem, textis potius, quam reuera sustulit. &c.

IV. LUTHERO-CALVINISTARVM Scholæ istud Commune habent: *Legis, quantumcunque annitatur, ut frangamus nos; ne minimum quidem apicem possimus implere.* Colloquium Ratisbon. *Omnia opera nostra sub maledicto Legis & manent ipsa, & operantes ea relinquunt.* Plura alibi de iustificatione part. 4. Vnde quibus Lex Evangelii dicitur servatu impossibilis; Et opera omnia sunt sub maledicto; illis peccandi necessitas incubit aded, ut minimè a culpis per Christum liberati conferi queant. Quæ igitur pro iis data est Satisfactio; quos tam pertinax viger M. l. dictio? Sed non tam cum Lutheranis, quam cum Calvinianis est hæc nobis quæstio.

AUTOR. I. Duobus modis Redemptor noster præstitit nobis tam Electis, quam Reprobis generatim liberationem à servitute peccati, & maledictione legis: 1. *Dissolvendo debitam peccatis pœnam, veniamque eorum promittendo, quæ contra Legem Dei commissimus.* Et hoc vltro nobis omnes dant hæretici. 2. *Extinguendo desiderium peccandi, per infusam mentibus gratiã.* Id quod vbi que inelamant Apostoli. 1. *Pet. 1. vers. 19. 20. 21. Coloss. 1. vers. 22.*

Ephes. 1. v. 26. Tit. 2. v. 14. Heb. 9. v. 14. &c. 10. v. 1. Luc. 1. v. 74. Simul gratiam spiritumque largiendo, quò implere Legem valeamus: *Rom. 8. v. 3. & 4.*

2. Isthuc autem impietatis erupit hæresis, quòd Lutherocaluinistæ tribus gradibus institerint. 1. *Gradus*: Redigendo Christum in cæterorum hominum conditionem: patet supra: Vt esse Deum passibilem ac mortalem, *q. 16.* & vix Deum, *quest. 10. 31. Esse, quest. 17. 32.* peccatorem: Fuisse *quest. 28.* ignorantem: Imperfectum, *q. 30.* Nec inuocandũ vel adorandum, *quest. 34. Vix, quest. 40.* honorandum: Nec, *quest. 41.* verè satis passum; Et id, *quest. 44. &c.* admodum defectuosè, ac desperatè & damnatè; Sibique, *quest. 58.* nihil quicquam commerendo.

2. *Alter Gradus*: Affingendo ei iuxta corporis mortem &, *quest. 42. 43.* Animæ, adeoque Diuinitatis; atque etiã cruciatus damnatorum; quò possit dici Christus Redemptor.

3. *Gradus*. Quòd à fronte nomen ei Redemptoris tributum, idem à tergo mox iterum ei eripiant.

Miranda Impietas! Vt nemo non videat planissimè que de Calvinistis intelligat, verum illud Bezae esse, in epist. 5. Theolog. *Tempora Apostolicis vicina, sicũ nostris comparentur, plus conscientia, minus habuerunt conscientia.* Certè nemo vnquã, qualem formant illi Christum, sciuit, aut scire voluit. Neque híc in refutandis plus operæ postuerim; vtpote loco proprio reseruatã causã hac. Solum híc, vnicumque S. Thomam 3. q. 49. a. 1. ipsis opponam. Is ita:

II. CHRISTI Passio est propria

M 3 cau-

causa Remissionis omnium peccatorū tripliciter. I. Per modum prouocantis ad Charitatem. Iuxta Rom. 5. *Commendat Deus suam charitatem in nobis, quoniam, cum adhuc inimici essemus, Christus pro nobis mortuus est.* Per Charitatem autem consequimur veniam peccatorum. Iuxta Luc. 7. *Dimissa sunt ei peccata multa, quoniam dilexit multum.* II. Per modum Redemptionis. Quia enim est Caput nostrum per Passionem suam, idēd liberauit nos à peccatis tanquam membra sua. III. Per modum Efficientiæ; in quantum Caro, in qua passus Christus, est instrumentum Diuinitatis: ex quo passiones eius & actiones operantur in virtute diuina ad expellendum peccatum. Hinc Apoc. 1. *Dilexit nos, & lauit nos à peccatis nostris in Sanguine suo.* Prou. 10. *Vniuersa delicta operit Charitas.* An sola? Nam Prou. 15. *Per misericordiam & Fidem purgantur peccata.* Verum id ita accipe; quod per Fidem charitate formatam, Passio Christi nobis applicatur. Vnde Rom. 3. *Quem posuit Deus Propitiatorem per Fidem in Sanguine eius.*

Sed hæc velut vniuersè dicta sunt: Nunc in rem ac quæstionem propius. Propriè ad Calvinistas proposita spectat quæstio: de qua tamen etiam *infra q. 62.*

CALVINVS asserit tria. 1. Mors Christi non fuit pro omnibus. 2. Meritum mortis non prodest omnibus. 3. Ex Merito Christi Deus non dat omnibus fidem & gratiam. Sed mortuus est pro solis prædestinatis: hisque solis prodest mors: his Deus solis largitur Fidem ex meritis Christi. Ratio Caluini Inst. 3. c. 22. §. 10. *Si omnes vellet saluos, Custodem illis præficeret Filium, & omnes in eius Corpus sacro Fidei vinculo insereret. Nunc constat singulare esse paterni amoris pi-*

gnus, filius, quos adoptauit, reconditum. Ibid. c. 24. §. 13. *Cur ergo gratiam illis largiendus, hos prætermittit? Quia ad vitam sunt ordinati, De aliis quid sentiemus, nisi quia sunt vasa iræ in contumeliam?*

SVASIONES audi, cū Dona Gratiæ sint duplicia: Vocationis & Iustificationis: DICUNT, 1. Vocari reprobos externa tantū voce; non internā gratia præueniente. 2. Alii dicunt vocari à Deo reprobos; at non serid, nec animo iuuandi; sed simulatè, animo nocendi. Ita Caluinus Inst. 3. c. 24 §. 13. *Vocem ad eos dirigit; sed ut magis obsurdescant: Lumen accendit; sed ut reddantur cæciores: doctrinam profert; sed qua magis obstupescant remedium adhibet; sed ne sanentur.* 3. Si secus; cur multi pereunt?

4. Quoad Iustificationem: Christus fatetur se non venisse pro omnibus: Matth. 15. *Non veni vocare iustos, sed peccatores.* Matt. 15. *Non sum missus, nisi ad oves, quæ perierunt, domus Israel*

AUTOR. Duo nobis assentiuntur Calvinistæ: 1. Sufficienciam meriti Dominici, utpote Infiniti, ad totum genus humanū redimendum ac saluandū.

2. Eam re ipsa non esse Efficacem respectu Reprobatorum: quia hi non perueniunt ad vitam æternam.

3. At Christi Meritū esse re ipsa efficax respectu reprobatorum, quoad dona gratiæ in hac vita. Hoc tertium negant Calvinistæ; eò, quod tales sint vasa iræ.

AUTOR. AT Dona gratiæ sunt alia Vocationis; alia Iustificationis.

I. Vocationis donum est, Excitari à Deo ad fidem aut Pœnitentiam per gratiam præuenientem: at reprobi excitantur: Matth. 11. *Venite ad me omnes &c.* Matt. 20. *Multi vocati, pauci electi.* Mar. 16. *Prædicate Euangelium omni creatura.* Apoc. 3. *Sto ad ostium, & pulso, si quis audierit, &c.* 2. Si

2. Si Deus, tam bonus est, vt, ait S. August. in Enchir. c. 100. non sineret Bonus fieri malè, nisi Omnipotens etiam de malo facere posset benè, & peccatū in vsum bonū vertere; ecquī tam crudelis esset, vt gratiam suam, ordinatam ex se ad gloriam, verteret in perniciem nostram? Et vertere tamen perpendunt Calvinistæ: quin & peccati Autorem cum faciunt. Atapes non arancos, imitatur Deus.

II. Iustificacionis donum item subinde percipiunt reprobi, id est, fidem & iustitiam; idque ex meritis Christi. 1. Ita S. August. l. de corrept. & grat. c. 13. *Credendum est, quosdam de filiis perditionis, non accepto dono per seuerantia, in fide, qua per dilectionem operatur, incipere viuere, & aliquandiu fideliter & iuste viuere, & postea cadere.*

2. Sic Hebr. 6. *Semel sunt illuminati, gustauerunt etiam donum cælestè, & participes facti sunt Sp. Sancti; & prolapsi sunt. &c.* Et hic loqui Apostolum de reprobis fatetur Calvinus Instit. 3. c. 3 § 21. Ergo contra seipsum.

3. Sic I. Tim. 1. *Quidam circa fidem naufragauerunt. Et: Discedent quidam à fide.* 2. Tim. 2. *Hymeneus & Philatus à veritate exciderunt.* 2. Tim. 3. *Corrupti mente, reprobi circa fidem.* Verè, 2. Pet. 2. *Melius erat illis non cognoscere viam iustitiæ; quam post agnitionem retrorsum conuersti.* Itaque Christi Merita, Gratia, Beneficia pertinent ad omnes Electos & Reprobos; etsi effectu dispari.

DICO AD I. Fictum hoc: Nam, Apoc. 3. *Ego sto ad ostium cordis, & pulso per gratiam excitantem intus.* Quod hic externum Vocans? Item Act. 7. *Dura ceruice, & incirc. cordibus; vos semper Sp.*

Sancto resistitis, id est, inspirationi gratiæ intus excitantis.

AD II. At apertè Christus contrà: *Venite ad me omnes; &c. ego reficiam vos: non dicit, eludam vos.* Item pulso, vt quis aperiat, non vt obdurem. Quia, 1. Tim. 2. *Deus vult omnes homines saluos fieri, & ad agnit. ver. peruenire.* 2. Pet. 3. *Non vult aliquos perire; sed omnes ad pœn. reuerti.*

AD III. Cur? Quia Deus vult quædam Absolutè: quædam dependenter à lib. arbitrio hominis; & sic vult saluos homines. Prou. 1. *Vocaui, & renuistis;* Matth. 24. *Quoties volui congregare filios tuos, & noluisti?*

AD IV. At ex sententia Caluini venit vocare prædestinatos, non peccatores; contrà quam dicit Dominus. &c. Vide P. Becanum in Manuali lib. 3. c. 2. quest. 1.

QVÆSTIO LX.

An passio Christi persoluerit POENAS Culpis nostris debitas?

CALVINVS Instit. l. 2. cap. 17. §. 1. *Si Christum simpliciter & per se Dei iudicio opponere volueris; Merito nullus erit locus.* Idem in Phil. c. 2. v. 9. *Loca Scriptura, que PROPTER Christum nos saluari dicere videntur, quæque meritum in eius passione collocant; ordinem tantum consequentiæ, non causam significant.*

2. CALVINIANI fratres, apud BEZAM in absterfione calumniarum Heshufii, conclamant: *Nulla modo dici potest; Patris nos misericordiâ, & tamen Filij Merito saluari: PER Christum, non PROPTER Christum, seruati sumus.*

3. Iterum BEZA ibidem cum Caluino. *Redemptor Christus dicitur; Non quòd Passio eius & mors visua & efficacia ad redigendos nos cum Deo in gratiam valuerit: sed quòd Pater gra-*

tuito